

עמ"ת 6455/05/19 - מדינת ישראל נגד א"ע

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב
עמ"ת 6455-05-19

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

א"ע (עציר)

המשיב

ב"כ העוררת: עו"ד יצחק וינר

ב"כ המשיב: עו"ד מחמוד רבאח

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר י' צימרמן) שניתנה ביום 2.5.19 בתיק מ"ת 49842-03-19, במסגרתה דחה בית המשפט את בקשת העוררת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו והורה על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.
2. ביום 21.3.19 הוגש לבית משפט השלום בירושלים כתב אישום נגד המשיב (ת"פ 49853-03-19). כתב האישום נושא שישה אישומים, במסגרתם מיוחס למשיב ביצוע של שש עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם כלפי אישתו, וכן עבירה של היזק לרכוש. חמישה מתוך ששת האישומים עניינם באירועים מהשנה האחרונה, ואישום אחד הוא ביחס לעבירה שנעברה לפני כארבע שנים.
3. באישום הראשון מיוחס למשיב כי ביום 14.3.19 הוא צעק קילל ודחף את המתלוננת והאשים אותה בכך שהיא בוגדת בו, המשיך להכותה בראשה, בעט ברגלה הימנית, תפס בשיערה והטיח את ראשה בקיר. בהמשך מתואר כי המשיב נטל את הטלפון הנייד של המתלוננת והשליך אותו לעברה, כשהטלפון פגע בעינה השמאלית ונשבר. לאחר מכן הפיל המשיב את המתלוננת לריצפה וגרר אותה לכיוון דלת היציאה מהבית.
4. באישום השני, שאירע כחודש ומחצה לפני האישום הראשון, נטען כי המשיב תקף את המתלוננת בביתם כשהוא חטף את הטלפון הנייד שלה מידיה והיכה אותה באגרופים בראשה ובפניה. לאחר מכן המשיב משך בחולצתה של המתלוננת והפיל אותה לרצפה.

5. באישום השלישי מיוחס למשיב כי ביום 25.3.18 הוא הכה את המתלוננת בפניה ובראשה, משך בשיערה ובעט ברגליה. נטען כי נגרמה למתלוננת חבלה של ממש.
6. באישום הרביעי, המשווער כי אירע בחודש יוני 2018 בביתם של המתלוננת והמשיב, נטען כי המשיב היכה את המתלוננת באגרופים בראשה. כן נטען, כי הוא אחז את פיה בתנועת צביטה וסובב את ידו, וכי כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת חבלה של ממש בדמות נפיחות בפניה.
7. באישום החמישי מתואר כי במועד שאינו ידוע במדויק בחודש הרמדאן של שנת 2018, היכה המשיב את המתלוננת באגרופים בפניה לאחר שהיא ביקשה ממנו כסף לרכישת בגדים לחג.
8. באישום השישי והאחרון, מיוחס למשיב כי הוא סטר למתלוננת בעקבות רצונה לצאת מהבית. על פי הטענה, האירוע אירע לפני כ-4 שנים.
9. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.
10. בדיון מיום 24.3.19 קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. בשים לב לטיב העבירות המיוחסות למשיב, עבירות אלימות בבת משפחה, נקבע כי קיימת בעניינו חזקת מסוכנות סטוטורית (ס' 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996). לנוכח האמור, וכן בשים לב לכך שמדובר במסכת אירועים שהתרחשה לאורך זמן וכי למשיב עבר פלילי הכולל אלימות נגד שוטרים, קבע בית המשפט כי ניתן יהיה לבחון חלופת מעצר רק לאחר קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן.
11. בהתאם להחלטת בית המשפט, תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 15.4.19. בתסקיר מפורט כי טרם למעצרו המשיב התגורר עם אשתו ושתי בנותיהם בבית הממוקם מעל לבית הוריו בשכונת עיסאווייה בירושלים, וכי המשיב ניהל מינימרקט המצוי בבעלותו בו הוא מעסיק את אביו. ברקע מתואר, כי למשיב שתי הרשעות קודמות האחת של ניסיון תקיפת שוטר והשתתפות בהתפרעות, והשנייה, שהתיישנה, בגין גניבת רכב. כן תואר הרקע האישי של הנאשם, תיאור חייו המוקדמים ובני משפחתו.
12. באשר להערכת הסיכון העריך שירות המבחן שקיימת רמת סיכון גבוהה כלפי אשתו באם ישוחרר. זאת נוכח העובדה כי המשיב הוא בעל תפיסות ועמדות מסורתיות בהתייחס לחלוקת התפקידים בין גבר לאישה, עסוק בצרכיו ומתקשה לראות צרכי אשתו, מתקשה לבחון בחירותיו ודרכי התמודדותו, מאופיין ברכושנות וקנאה המתבטאת באלמנטים של חשדנות ומעקב אחר אשתו.
13. כן התייחס שירות המבחן למסגרת הפיקוח שהוצעה. החלופה שהוצעה על ידי המשיב היא כי ישהה במעצר בית בבית הוריו, בפיקוח של שני הוריו וסבו של המשיב. שירות המבחן מצא את סבו של הנאשם כמתאים לפיקוח, ואולם סבר כי יש בעייתיות בכך שהוריו של המשיב ישמשו כמפקחים. שירות המבחן התרשם כי הוריו של המשיב מזדהים עם עמדת המשיב ושוללים בעייתיות בהתנהלות של המשיב. עוד צוין כי, לנוכח הרקע האישי שלהם, ההורים יתקשו לזהות מצבי סיכון ולהגיב להם בסמכותיות. על כן

נמצא כי הוריו של המשיב אינם מתאימים לשמש כמפקחים בנסיבות העניין. עוד צוין כי מקום הפיקוח המוצע מצוי בשכונת מגוריה של המתלוננת ואינו מאפשר הרחקה ממנה. על כן שירות המבחן סבר כי לא ניתן להמליץ על שחרורו של המשיב ממעצר.

14. בדיון מיום 16.4.19 ביקש ב"כ המשב דחייה על מנת להציע מפקחים נוספים שיהיו מקובלים על שירות המבחן. בית המשפט נענה למבוקש.

15. ביום 1.5.19 הוגש לבית המשפט תסקיר משלים. במסגרת התסקיר המשלים שירות המבחן המליץ על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר החדשה שהוצעה על ידו. המשיב העמיד לפני שירות המבחן שני מפקחים נוספים המתגוררים בעיסוואיה בסמיכות למשיב, שיפקחו עליו לצד סבו שנמצא מתאים לפיקוח בתסקיר הראשון. מסגרת הפיקוח הוצעה בדירה אשר נמצאת בבעלות סבו של המבקש בשכונת "שיאח" שמחוץ לעיסאויה. שירות המבחן סבר כי, שני המפקחים הנוספים מתאימים לפיקוח וכי מקום הפיקוח המוצע המרוחק יותר מהמתלוננת ומותאם יותר לסיכון הנשקף מהמשיב. על כן המליץ שירות המבחן על שחרור המשיב לחלופה המוצעת בשכונת "שיאח".

16. בעקבות האמור התקיים דיון לפני בית המשפט ביום 2.5.19. במסגרת הדיון התנגדה העוררת למבוקש, בטענה כי אמנם החלופה המוצעת היא מרוחקת יותר מביתה של המתלוננת מהחלופה הקודמת בבית הוריו, ואולם החלופה מצויה במרחק אווירי של 2 ק"מ בלבד, שדורש 10 דקות נסיעה בלבד. לכן נטען, כי לא ניתן מענה ראוי למסוכנות הנשקפת מהמשיב למתלוננת, נוכח טיב העבירות בהן מואשם המשיב ונוכח האובססיה שהוא מפגין כלפי המתלוננת.

17. בסיומו של הדיון נתן בית המשפט את החלטתו, במסגרתה נקבע כי המשיב יוכל להשתחרר למעצר בית. בית המשפט קבע כי בשים לב לכך ששני המפקחים שהוצעו בתסקיר המשלים נמצאו כמתאימים לפיקוח, ולנוכח העובדה שהמשיב שהה במעצר מזה כחודש ומחצה, המשיב יוכל להשתחרר לחלופת מעצר. חלופת המעצר הינה מעצר בית מלא בבית סבו של המשיב, כפי שהוצע, בשכונת "שיאח", תחת פיקוח הסב ושני המפקחים הנוספים שהוצעו ואושרו על ידי שירות המבחן.

18. על החלטה זו הגישה המבקשת את הערר שלפניי. המבקשת טוענת כי אין לשחרר את המשיב לחלופת מעצר לנוכח המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו בנסיבות העניין.

19. המבקשת טוענת כי בית המשפט לא נתן משקל מספק לממצאים שעלו בתסקיר הראשון בדבר המסוכנות הנשקפת למתלוננת מהמשיב. על פי הטענה, המשיב מגלה התנהלות רכושנית ואובססיבית כלפי המתלוננת ומתנהג כלפיה כרכושו. כן נטען, כי לא ניתן משקל מספק לעברו הפלילי של המשיב, שמגלה כי אין לו מרות מהחוק היות והורשע בניסיון לתקיפת שוטרים.

20. באשר לסבו של המשיב שנבחר להיות מפקח נטען, כי הסב לא גילה לשירות המבחן כי יש לו עבר פלילי. על כן, ובצירוף העובדה שהסב סובל מנכות נטען כי הוא אינו כשיר לפקח על המשיב. כן מוסיפה העוררת וטוענת, כי המרחק הקטן בין מקום הפיקוח שאושר לבין בית הוריה של המתלוננת אצלם היא

שוהה, אינו מאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב שהוא "אובססיבי קנאי ואלים".

21. עוד מוסיפה העוררת, כי טעה בית המשפט כשבחר לאמץ את המלצת שירות המבחן, שכן היה על בית המשפט לבחון את מסוכנות המשיב ולקבוע כי החלופה אינה תואמת את מסוכנותו. העוררת טוענת, כי עצם העובדה שנמצאו מפקחים מתאימים, אין בה כדי לאיין את מסוכנות המשיב.
22. המשיב טוען מאידך, כי דינו של הערר להידחות. על פי הטענה, מקום שניתן תסקיר שירות מבחן חיובי נדרש טעם מיוחד לסטות ממנו. המשיב טוען, כי השינוי במסקנות שירות המבחן בין התסקיר הראשון לתסקיר השני הוא שינוי מהותי, כי שירות המבחן שוכנע שהחלופה השנייה שהוצעה מספקת בעניינו של המשיב. ב"כ המשיב הפנה לכך שבדו"ח המסוכנות שנערך למשיב נקבע כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא נמוכה. ב"כ המשיב הוסיף כי במהלך החקירה הוצע למתלוננת להתפנות למקלט והיא סירבה לכך. בנוסף הפנה בא כח המשיב לשורה של החלטות שיש בהן לשיטתו ללמד, כי החלופה המתאימה לעניינו של הנאשם בשים לב לעבירות היא חלופה של מעצר בית ולא מעצר.

דין והכרעה

23. נקודת המוצא לעניינו היא כי נשקפת מפני המשיב סכנה כלפי המתלוננת, המקימה כנגדו עילת מעצר. עתה יש לבחון האם בחלופת המעצר שעומדת על הפרק יש כדי לאיין מסוכנות זו.
24. כפי שעולה מהדברים שהבאתי לעיל, כתב האישום מגולל שורה של עבירות שהמשיב ביצע, לכאורה, כלפי המתלוננת לאורך זמן. מהודעת המתלוננת במשטרה עולה, כי האלימות כלפיה החלה זמן קצר לאחר נישואי בני הזוג. עוד עולה מתיק החקירה, כי היו מקרים שבהם בעקבות התנהגות המשיב כלפיה, שבה המתלוננת לבית הוריה, ולאחר ניסיונות שנעשו להשכין שלום בין בני הזוג, ובעקבות הבטחות של המשיב כי ייטיב את דרכיו, חזרה המתלוננת לביתם של בני הזוג. בין היתר מסרה המתלוננת בהודעותיה, כי בעקבות אירוע האלימות שקדם לאירוע האחרון שבגינו הוגשה התלונה (האישום השני) לקחה המתלוננת את שתי הבנות של בני הזוג והלכה לבית הוריה. היא נשארה אצל הוריה 10 ימים, ובעקבות התערבות של מכובדים והבטחתו של המשיב כי הוא לא יכה את המתלוננת, שבה המתלוננת לביתם של בני הזוג. ואולם המשיב לא עמד בהבטחתו, והוא הכה, לכאורה, את המתלוננת פעם נוספת (האישום הראשון). בעקבות אירוע זה החליטה המתלוננת לפנות למשטרה ולהגיש תלונה נגד המשיב.
25. לכך יש להוסיף, כי מתיק החקירה ומתסקיר שירות המבחן עולה, כי הרקע למעשיו הלכאוריים של המשיב, היא תפיסת היסוד שלו לגבי חלוקת התפקידים בין גבר לאישה, כאשר לדברי שירות המבחן התנהלותו של המשיב מאופיינת ברכושנות ובקנאה המתבטאים באלמנטים של חשדנות ומעקב אחר המתלוננת.

26. מהות המעשים המיוחסים למשיב; כמותם; משכם; העובדה הלכאורית כי המשיב שב על מעשיו למרות התערבותם של מכובדים וחרף הבטחותיו להיטיב את דרכיו; תפיסת היסוד של המשיב לגבי

חלוקת התפקידים בין גבר לאשה; ועברו הפלילי של המשיב, מצביעים על כך שנשקפת סכנה של ממש לכך שאם המשיב ישוחרר הוא יפגע במתלוננת. אינני קובע כי אחת דינו של המשיב למעצר וכי לא ניתן לשקול חלופת מעצר הדוקה ומוקפדת. ואולם סבור אני כי בהתחשב בכל מה שציינתי לא ניתן לומר כי מעצר בית בדירת סבו של המשיב הנמצאת במרחק אווירי של 2 ק"מ ו-10 דקות נסיעה ממקום שהותה של המתלוננת, מהווה חלופה הנותנת מענה למסוכנות הספציפית כלפי המתלוננת. מרחק זה אינו מאפשר לספק למתלוננת מרחק ביטחון שיפיג את החשש מפגיעה נוספת מצדו של המשיב.

27. לנוכח כל האמור אני מחליט לקבל את הערר ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. אם המשיב יציע חלופת מעצר אחרת, ישקול אותה בית המשפט לפי נסיבות העניין.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, במעמד הצדדים.